

Varga Melinda

Szél cibálja

*Szél cibálja a fákat,
karneváli téli óra
ül az ágak közé,
harsányan nevet,
szinte sikít,
mint valami kísértet.
Cibálja a szél a fákat,
kiáll a szürkeségbe,
eső mossa
fénytelen bőrét,
nedves és hűvös a ruhája,
jégcsapok nőnek
lába hajlatából,
szeméből vizes hó hull
a fekete mezőre,
pillái őszek a fagytól,
csak áll a szélben,
hagyja, hogy cibálja a karját,
fa lesz belőle
vagy védtelen madár.*

